

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **T. R.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2020, č. j. 13 Ad 21/2018 – 142,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 5. 2018, č. j. X. Městský soud konstatoval, že žalovaná neposuzovala nově stěžovatelčin již dříve vzniklý nárok na důchod, ale že pouze přepočítala, resp. zvýšila původní výši důchodu o parametry výpočtu důchodů, které jsou uvedeny v nařízení vlády č. 343/2017 Sb., o výši všeobecného vyměřovacího základu pro rok 2016, přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu za rok 2016, redukčních hranic pro stanovení výpočtového základu pro rok 2018 a základní výměry důchodu stanovené pro rok 2018 a o zvýšení důchodů v roce 2018. Rozhodnutí o valorizaci důchodu je pouhým matematickým přepočtem přechozího důchodu v důsledku zvýšení hodnot jednotlivých parametrů rovnice pro výpočet výše důchodu. Stěžovatelkou namítané zhoršení zdravotního stavu se podle názoru městského soudu míjí s důvody žalobou napadeného rozsudku, a proto její žalobu jako nedůvodnou zamítl.

[2] Stěžovatelka v kasační stížnosti požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud tuto žádost zamítl usnesením ze dne 27. 11. 2020, č. j. 3 Ads 323/2020 – 24, neboť stěžovatelka ve stanovené lhůtě kasačnímu soudu nedoložila, že nemá dostatečné prostředky, což je jeden ze tří nezbytných předpokladů pro to, aby soud mohl takové žádosti vyhovět. Nejvyšší správní soud stěžovatelku současně vyzval, aby ve stanovené lhůtě předložila plnou moc udělenou advokátovi k jejímu zastupování v řízení o kasační stížnosti, anebo ve stejné lhůtě prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[3] Stěžovatelka dne 15. 12. 2020 doručila Nejvyššímu správnímu soudu novou žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, ve které uvedla, že prohlášení o svých osobních, majetkových a výtěžkových poměrech nedopatřením poslala ve stanovené lhůtě k jinému číslu jednacím. I tuto žádost Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 21. 12. 2020, č. j. 3 Ads 323/2020 – 39 zamítl a stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě 2 týdnů od doručení usnesení předložila plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, anebo předložila doklad o tom, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno k výkonu advokacie. V odůvodnění tohoto usnesení Nejvyšší správní soud konstatoval, že mu stěžovatelka zaslala obecně vyplněný formulář, aniž by dostatečně konkrétně a úplně tvrdila a doložila své poměry. Ve vyplněném formuláři stěžovatelka pouze uvedla, že je rozvedená, žije sama, je finančně závislá na svých dětech, nemá žádné příjmy z pracovního poměru, z podnikání a ani z jiné samostatně výtěžčné činnosti a že pobírá starobní důchod ve výši 7 381 Kč (po exekučních srážkách 7 064 Kč). Dále uvedla, že jiné dávky nepobírá a nevlastní ani žádný hodnotnější majetek. K závazkům bez bližších podrobností odkázala na úvěr u Českomoravské záruční a rozvojové banky ve výši 500 000 Kč s příslušenstvím. Tento výdaj však nikterak blíže nekonkretizovala a k ostatním výdajům uvedla pouze to, že podle svých možností hradí místní poplatky a nájemné. O tom, zda a v jaké výši hradí pravidelné výdaje na živobytí (např. na bydlení, stravování, ošacení, jízdné, apod.), stěžovatelka pomlčela, ačkoli formulář, který Nejvyšší správní soud stěžovatelce poslal, obsahoval všechny kategorie informací, které jsou nezbytné k posouzení žádosti o ustanovení zástupce.

[4] K doplnění a doložení takto uvedených údajů Nejvyšší správní soud stěžovatelku již nevyzýval, neboť z úřední činnosti mu je známo, že stěžovatelka u něj zahájila několik desítek soudních řízení, v nichž opakovaně žádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, a v nichž také opakovaně na výzvu soudu doložila nedostatečně vyplněný formulář svých poměrů, což následně vedlo k jeho zamítnutí (z nedávné doby např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2020, č. j. 10 As 191/2020 – 38, ze dne 16. 9. 2020, č. j. 10 Ads 277/2020 – 25, ze dne 19. 11. 2020, č. j. 8 Ads 244/2020 – 26). Nejvyšší správní soud proto konstatoval, že stěžovatelka je již dostatečně seznámena s tím, že údaje, které soudu opakovaně zasílá, jsou nedostatečné a že za této situace by tak další výzva k doplnění údajů byla nadbytečná.

[5] V reakci na toto usnesení stěžovatelka požádala o nové posouzení žádosti o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. K této žádosti doručené kasačnímu soudu dne 11. 1. 2021 přiložila totožně vyplněný formulář Prohlášení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, který Nejvyššímu správnímu soudu předložila i k posouzení své první a druhé žádosti o ustanovení zástupce. Zatímco při rozhodování o druhé žádosti Nejvyšší správní soud zohlednil skutečnost, že stěžovatelka prohlášení o svých poměrech omylem ve stanovené lhůtě zaslala k jinému číslu jednacím, a nezkoumal proto, zda u ní v mezidobí došlo ke změně poměrů, nyní shodnou skutkovou situaci pominout nemohl. Z ustálené judikatury totiž vyplývá, že o opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků nebo o ustanovení zástupce v témže řízení, jsou soudy povinny rozhodovat pouze tehdy, obsahuje-li žádost nové a dříve neuplatněné skutečnosti svědčící o změně poměrů účastníka (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2008, č. j. 3 Ads 43/2007 – 10, ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 – 65, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 As 145/2015 – 12, ze dne 12. 10. 2016, č. j. 1 As 256/2016 – 13 či ze dne 16. 5. 2018, č. j. 6 As 92/2018 – 17).

pokračování

[6] Z nové (v pořadí třetí) stěžovatelčiny žádosti však nevyplývá, že by v jejím případě došlo v mezidobí ke změně majetkových poměrů, a proto o její opakované žádosti o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud znovu nerozhodoval.

[7] Podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v řízení o kasační stížnosti *„stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.“*

[8] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. *„nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.“*

[9] Nejvyšší správní soud stěžovatelku usnesením ze dne 21. 12. 2020, č. j. 3 Ads 323/2020 – 39 vyzval k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo k prokázání, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Spolu s touto výzvou stěžovatelku rovněž poučil o následcích, které nastanou, jestliže výzvě nevyhoví. Posledním dnem lhůty pro splnění uvedené výzvy bylo úterý 12. 1. 2021.

[10] Navzdory uvedené výzvě i poučení, které se stěžovatelce dostalo, však stěžovatelka nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. neodstranila. Nejvyšší správní soud proto postupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. a kasační stížnost odmítl.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 21. ledna 2021

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu